

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/82/2018
Identifikačné číslo spisu: 3017200392
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3017200392.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne MUDr. F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Č.. XXX/XX, XXX XX X. B., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Dobšinského 12, 811 05 Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 37210-3/2017-BA z 15.08.2017, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 28Sa/23/2017-49 z 28. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod evidenčným číslom spisu Rvp 361/2021.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 28.02.2018, č.k. 28Sa/23/2017-49, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovanej č. 37210-3/2017-BA z 15.08.2017 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“), ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica č. 27315-20/2017-PB z 20.03.2017 („prvostupňové rozhodnutie“). Prvostupňovým rozhodnutím pobočka rozhodla, že žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba (SZČO) nezaniklo povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie dňa 31.01.2008, ale zaniklo až 30.06.2010 z dôvodu, že žalobkyňa aj po 31.01.2008 disponovala licenciou na výkon samostatnej zdravotníckej praxe L1A.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v prejednávacom prípade je spornou otázka posúdenia právneho postavenia žalobkyne na účely povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia po 31.01.2008. Podľa názoru krajského súdu licencia L1A predstavuje v zmysle § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2010 oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu, čo žalobkyňa zakladalo status SZČO na účely sociálneho poistenia aj po 31.01.2008. Táto skutočnosť je podľa krajského súdu rozhodujúcou a bez ďalšieho postačujúcou pre vyvodenie právneho záveru o nadobudnutí postavenia SZČO. Prípadné rozhodnutie držiteľa licencie fakticky nevyužívať túto licenciu pre účely zárobkovej činnosti nemá pre kvalitatívnu stránku statusu SZČO právnu relevanciu.

3. Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnou sťažnosťou, v ktorej namietala právne posúdenie veci krajským súdom. Uviedla, že licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolani lekárov nezakladá štatút SZČO. Podľa názoru sťažovateľky krajský súd nevzal do úvahy, že samostatnou zdravotníckou praxou sa rozumie poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení, ktoré prevádzkuje iný poskytovateľ na základe povolenia. Sťažovateľka nikdy neposkytovala zdravotnú starostlivosť na základe licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe týmto spôsobom. Správne orgány sa nezaoberali tým, či žalobkyňa skutočne vykonávala činnosť SZČO. Žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9Sžsk/82/2018 zo dňa 30.10.2019 bolo konanie v predmetnej veci prerušené do právoplatného rozhodnutia veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp.zn. 1Vs/3/2019, pretože v tomto konaní sa riešili otázky, ktoré mohli mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobkyne.

5. Dňa 24.11.2020 Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp.zn. 1Vs/3/2019 rozhodol rozsudkom o zamietnutí kasačnej sťažnosti, v dôsledku čoho odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 9Sžsk/82/2018 prerušené, a z tohto dôvodu Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 9Sžsk/82/2018 zo dňa 03.12.2020 rozhodol o pokračovaní v konaní.

6. Medzičasom bola proti rozhodnutiu Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 podaná ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR.

7. Podľa § 100 ods. 2, písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Keďže rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou, pričom výsledok konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky môže mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobkyne, kasačný súd pristúpil k procesnému postupu podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP a konanie v danej veci opätovne prerušil.

9. Podľa § 100 ods. 3 SSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.